

Kanonizacja papieży bł. Jana XXIII i bł. Jana Pawła II 27 kwietnia 2014 r. Niedziela Miłosierdzia Bożego.

Umiłowani w Chrystusie Panu!

Większość z nas ma w pamięci żywy obraz Jana Pawła II. Jak nigdy dotąd, przynajmniej gdy chodzi o nasze czasy, nie byliśmy świadkami tak bardzo jednoznacznego świadectwa jakie dała wspólnota Kościoła, oceniając życie Jana Pawła II. W dniu pogrzebu widzieliśmy transparenty świadczące o tym przekonaniu. Santo Subito! – święty natychmiast. To wołanie wierzącego świata przyczyniło się do tak szybkiego procesu, a znaki od Boga, potwierdzające wiarę Kościoła, stały się niezbitym dowodem na Jego świętość, która pozostała dla nas bardzo realnym obrazem świętości. Ta świętość towarzyszyła naszemu życiu, a my jesteśmy jej świadkami. Dzięki temu droga do świętości nie jest tylko historycznym wspomnieniem przeszłości ale stała się realną codziennością, w której wszyscy możemy mieć udział, jeśli tylko tego zapagniemy. Patrząc na życie Jana Pawła II możemy sobie nie tylko wyobrazić ale doświadczyć tego, kim jest święty. Może to nam pomagać we wzrastaniu w wierze i w dążeniu do świętości.

Kiedy w wyznaniu wiary mówimy, że wierzymy w świętych obcowanie, to wyznajemy wiarę w ich wstawiennictwo oraz w nieustanną aktualność ich życia i nauczania. W świetle tych słów możemy stwierdzić, że Jan Paweł II jest ciągle żywy, tyle że w nas. Ciągle o nim myślimy, ciągle jest nam bliski. Chcemy być tak odważni, jak był On. Chcemy, by dzięki łasce Bożej każdy z nas stawał się dobrym, lepszym; by dobrymi byli nasi bliscy, nasze narody i cały świat. Papież dawał tego przykład swoim życiem, a my powinniśmy kontynuować Jego drogę. To On pokazał nam, kim jest człowiek prawdziwej wiary. Stale oddawał Panu całe swe życie: prywatne, kapłańskie, duszpasterskie, apostołskie. Dlatego zawsze był bardzo spokojny. Robił to, co mógł zrobić człowiek, a resztę zostawiał łasce Bożej. Pozwalał Bogu działać poprzez swoje słowa i czyny. Tak jak za życia, tak i dzisiaj prosi, byśmy nigdy nie tracili nadziei, wystarczy bowiem w codziennym życiu powierzyć się Bogu, by się nie zniechęcać i iść naprzód pośród trudności, nawet gdy nie widzimy przed sobą przyszłości, to On mówi by nie tracić nadziei i ufać Bogu.

Pamięć o Janie Pawle II wpisała się na trwałe w życie Kościoła na Ukrainie i jest bardzo żywa. Zdajemy sobie sprawę z tego, że w dużej mierze komunizm upadł także dzięki niemu. Pamiętamy historyczną wizytę Ojca Świętego w 2001 roku. Wówczas mówił do nas: „Wy płyn na głębie, wy płyn na głębie lwowski Kościele łaciński! Pan jest z Tobą! Nie lękaj się trudności, które także dzisiaj stają na twojej drodze. Z Chrystusem odniesiesz zwycięstwo! Odważnie dąż do świętości: w niej kryje się niezawodna obietnica prawdziwego pokoju i trwałego postępu”. Te słowa dzisiaj pozostają dla nas wsparciem w tym trudnym czasie jaki przeżywamy. Dzisiaj możemy rozszerzyć te słowa na cały Kościół w Ukrainie i mówić - Wy płyn na głębie, Kościele łaciński na Ukrainie. Z Chrystusem odniesiesz zwycięstwo!

Dlatego w dzień kanonizacji chcemy zjednoczyć się we wspólnej dziękczynnej modlitwie. Dziękować będziemy za Jego życie, cierpienie i śmierć, które stały się najpiękniejszą encyklikę. Żadna inna encyklika nie miała takiej siły. Żadna inna nie doprowadziła do Boga

tylu ludzi. To, jak żył i umierał na oczach całego świata, było dowodem jego miłości do nas. A dziękczynna modlitwa niech będzie świadectwem naszej miłości do Niego.

Niedzielną uroczystość kanonizacyjną, to również spojrzenie na życie papieża Jana XXIII. To o nim, podczas beatyfikacji mówił Jan Paweł II: „W pamięci wszystkich utrwalił się obraz papieża Jana z uśmiechem na twarzy i z ramionami szeroko otwartymi, przygarniającymi cały świat”. Zaś „w ostatnich chwilach swego życia Jan XXIII pozostawił Kościołowi swój testament: «Tym, co najcenniejsze w życiu, jest Jezus Chrystus, Jego święty Kościół, Jego Ewangelia, prawda i dobroć». Ten testament pragniemy dzisiaj podjąć również my, dziękując Bogu za to, że dał nam go jako pasterza”.

A francuski pisarz, laureat Nagrody Nobla, François Mauriac, napisał o Janie XXIII: „Bądź błogosławiony, Papieżu Janie, za to, że błogosławiłeś wszystkich ludzi, że mówiłeś do wszystkich jak ojciec, który kocha, że kochałeś ten świat taki, jakim go uczyniły liczne cierpienia i zbrodnie, ale także geniusz i świętość”.

Te dwa świadectwa, niech będą dla nas zachętą abyśmy w Chrystusie i Jego świętym Kościele, odkrywali prawdę i dobroć Ewangelii. Abyśmy kochali świat takim jakim jest, ponieważ pośród cierpienia odnajdujemy w nim geniusz świętości, który napawa nas nadzieją.

Uczestnicząc w kanonizacji, z nadzieją powierzam nowym Świętym wspólnotę Kościoła na Ukrainie i dziękuję za wiarę każdej i każdego z Was, prosząc o łaskę świętości dla Was i dla siebie.

+ Mieczysław Mokrzycki

*Arcybiskup metropolita lwowski
Przewodniczący Konferencji Episkopatu
Ukrainy*

Rzym, 25.04.2014 r.